

по него сждимъ за субективния, за вътрешния. Виждаме, че нѣкой човѣкъ свива веждитѣ си, или затваря очитѣ си, или маха съ ржката си, или се криви на една или на друга страна, и отъ тѣзи движения искаме да знаемъ, каква мисль ги предизвиква. Защото, има разумни, има и неразумни движения. Неразумно движение, напримѣръ, е изкъртването на една канара и търкалянето ѝ надолу по наклонъ. Нѣкой философъ може да каже, че въ търкалянето на тази канара действуватъ нѣкакви разумни причини. Споредъ мене, въ търкалянето на канарата нѣма никакви разумни причини, защото, като срещне човѣкъ на пята си, тя ще го смачка, ще го направи на каша, и следъ това ще спре. Канарата казва: Дотукъ мога да се движа; отукъ нататъкъ ще спра. Азъ се движа само, докато има наклонъ; щомъ дойда на равнище, излизамъ отъ своето поле на деятелность, т. е. оставамъ на почивка.

„Почитай баща си и майка си!“ Какво се разбира подъ думата „почитай“? Колко пѣти е казано „почитай баща си и майка си и люби ближния си, като себе си,“ но какво се е постигнало? Ще кажете, че тази идея е понятна. Ако действително тази идея бѣше понятна, положението на съвременното човѣчество, както и на всички риби, птици, млѣкопитаещи, щѣше да бжде много по-добро, отколкото е сега. Въпросътъ за почитъ къмъ майката и бащата никой не можа да разреши. Растенията не можаха да го разрешатъ, и затова го предадоха на рибитѣ; рибитѣ не можаха да го разрешатъ, предадоха го на птицитѣ; птицитѣ не можаха да го разрешатъ, предадоха го на млѣкопитаещитѣ; млѣкопитаещитѣ не можаха да го разрешатъ, предадоха го на хората; хората не можаха да го разрешатъ, предадоха го на ангелитѣ; и ангелитѣ не можаха да го разрешатъ. Какво ще стане най-после? Този въпросъ ще се предаде на Бога, Той да го разреши.

„Почитай баща си и майка си!“ Да почиташъ, това е актъ, приливъ въ природата, приливъ отъ човѣка къмъ Първичната Причина. Да почиташъ нѣкого, значи, да му дадешъ просторъ, да го поставишъ на почетно мѣсто. Да почиташъ нѣкого, това не значи, че трѣбва да го приемешъ въ себе си вътре, но да го оставишъ вънъ отъ себе си и да съзнавашъ, че си приелъ отъ него много добрини. Заради тѣзи добрини ще го почиташъ, ще го наречешъ свой баща и своя майка, И наистина, всѣки, който ви е на-